

Statistisch bewezen:

DE IPOD RULES!

COLUMN

De MacFreak-webredactie wordt regelmatig beticht van slecht onderbouwde Nieuws-Flitsen, vage bronnen en weinig schokkende informatie. Ditmaal hebben we een eigen statistisch onderzoek verricht en daaruit blijkt dat de iPod "het meest gebruikte mobiele muziekweergave-apparaat" is, om het maar eens heel officieel klinkend te zeggen. Hoe en waar dat onderzocht is? Nou, gewoon, tellend op straat en in de trein en zo.

Peter Villevoye

De afgelopen maanden heb ik de opmars van de iPod in het randstedelijke straatleven zitten (en lopen) turven. Iedere keer als ik weer een snoertje langs een nek of hals zag bungelen, probeerde ik zo snel mogelijk te zien of het een wit, grijs of zwart koordje was en of de onmiskenbare witte 'staafjes of erwtjes' eraan zaten. Wat dat betreft zijn de kenmerken van een iPod wel heel snel te spotten. Een makkie, dus sloeg ik al rap aan het tellen. Op straat, in winkels, in de bus, in de trein, op de fiets, ik ontwikkelde een obsessie voor lijfelijke snoertjes en oorpropsels.

Het tellen was uiterst praktisch: een, twee iPods... ai, een prulding, twee van drie, hmm... twee van vier, ja daar, drie van vijf, ojee zes, oeps - zeven, enzovoorts. Maandenlang bleef bij iedere dagtrip, wandeling of werkreis het aantal iPods onder de helft, soms bleef het steken op een kwart of minder. Maar deze maand kwam de kentering: het aantal iPods schommelde rond de helft en de laatste dagen wist ik het zeker: de iPod wint! Zouden Sint en Kerstman er iets mee te maken hebben? Meer dan de helft, en dat terwijl de resterende MP3-spelers door massa's andere goede maar ook flut-merken bepaald worden.

Is mijn onderzoek onjuist? Misschien, ik woon en werk in de Randstad, waar het leven wellicht wat anders is dan in Friese dorpen of landelijke gebieden van Belgisch Limburg, maar een tripje naar Maastricht was ook veelbelovend, al bleef de teller die dag rond eenderde steken. En ik reis veel in de trein, dus tref je veel 'jongeren met een levensdoel' en werkende mensheid. Tja, een iPod kost nu eenmaal flink wat geld en een goede overweging, dus die krijg je niet zomaar.

Maar wie weet, zaten er wel meer iPods in binnenzakken, want misschien prefereerde de eigenaar liever een andere set oordoppen of vond men die eigen oversized-koptelefoon ook wel handig als oorwarmer. En net zoals er ook nep-Roloxen bestaan, zaten er bij mijn telling misschien ook wanna-have's tussen die de witte dopjes wel dragen maar gewoon een Sony Walkman cassette-speler in hun jaszak verborgen. Hoe dan ook, de iPod heeft in mijn naïeve statistiek glansrijk gewonnen.

Zou Apple er méér aan hebben dan alleen de omzet van de iPod en mogelijkerwijs een doosje sokken en wat iTunes? Promotieel wordt de iPod soms zonder merknaam vermeld. In de Rails stond een leuk artikel over de iPod maar viel niet één keer de naam "Apple". De eigenaar zal 't heus wel weten dat het een Apple-product is, en dat is volgens mij eigenlijk ook 't belangrijkste. Laten we hopen dat zijn/haar interesse ooit verder reikt dan het wonderdoosje met oordoppen. Voor de rest zijn al die witte snoertjes voor ons MacFreaks en andere Apple-fanaten gewoon grappig om overal te zien.

Ik ben gerustgesteld. De iPod Rules! Nu kan ik weer gaan letten op andere typische kenmerken in het Nederlandse straatbeeld. Wist je bijvoorbeeld dat meer dan de helft van alle herenlaarzen eigenlijk de gewone zwarte legerkisten zijn?